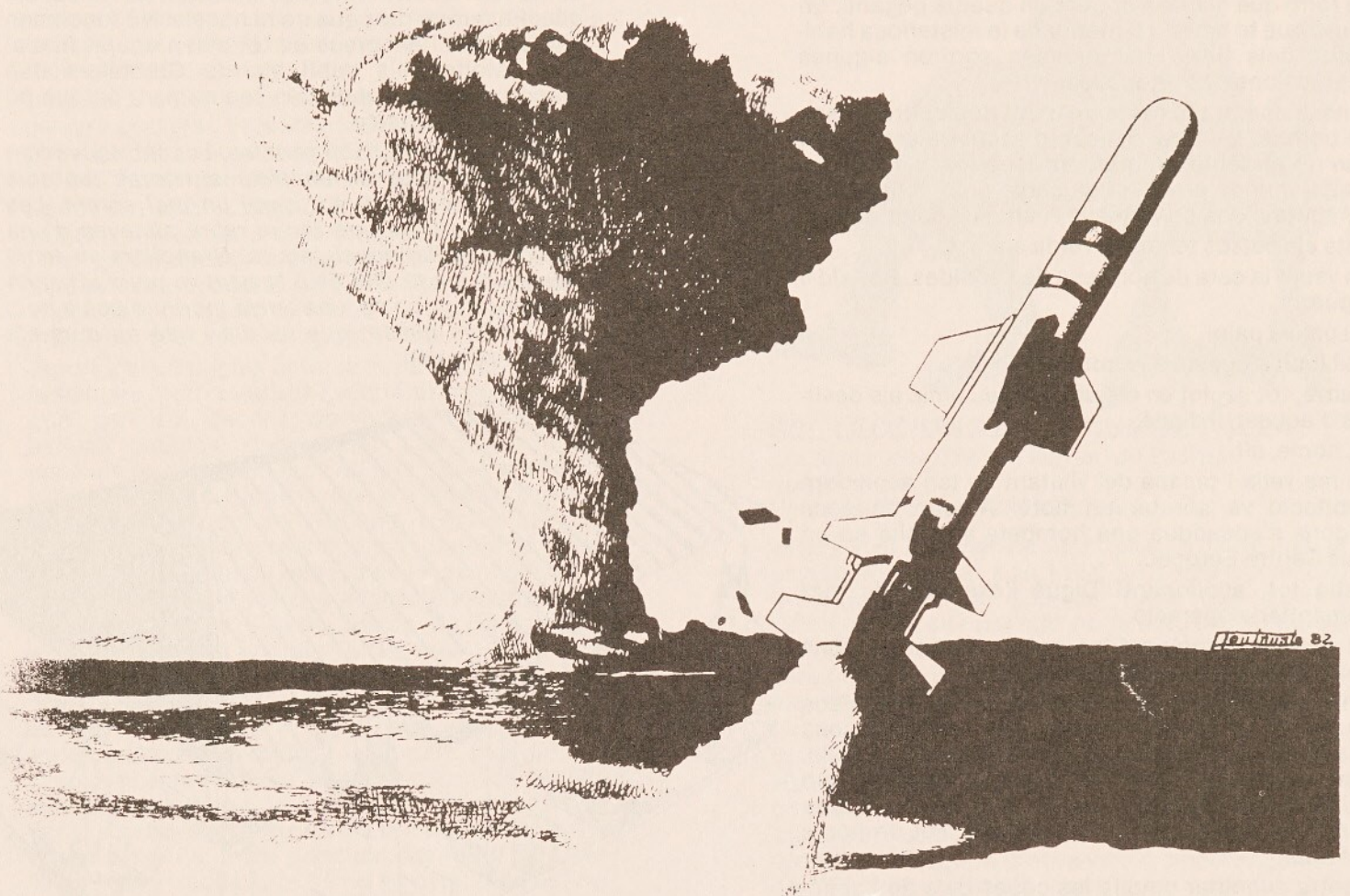

L'ESMOLL

Nº 1979

LA GUERRA DE LA FI DEL MON

Aquest no és el títol d'una novel·la sinó el d'una possibilitat, d'una greu i terrible possibilitat: la d'una guerra que acabés amb el món.

Si a Barcelona hi esclata una bomba nuclear d'un milió de tones el resultat seria la devastació d'una zona de 180 Km². 250.000 morts i 500.000 ferits, dels quals només sobreviurien 5.000, és a dir un 1%. Aquest càlcul es feia fa un parell d'anys en un congrés científic a Roma, si es fes avui les xifres encara podrien ser més esgarrifoses.

Quan els americans volen instal·lar a Europa els missils "Cruising" que poden arribar a una distància de 5.000 Km. i tenen un marge d'error de només 50 mts. que poden ser dirigits a distància, variar en qualsevol moment el seu camí i produir conseqüències d'efectes imprevisibles, els russos poden contestar amb els missils SS-20 d'efectes molt semblants i així no quedarà res de res i després de la guerra vindrà una pau que ningú no podrà explicar perquè no podra sobreviure ningú.

Un error, un botó apretat equivocadament, poden produir una situació terrible. Ens podem trobar embarcats en una guerra mundial, la tercera. Recordeu que Einstein va dir que era possible una tercera guerra mundial però mai una quarta; ja no quedaria ningú per fer-la.

Imaginem-nos què podria passar si els marroquins ataquessin Ceuta i Melilla, tindríem una guerra semblant a la de les Malvines? De quin cantó es posarien els americans si són aliats tant del Marroc com de l'Estat Espanyol? Podria començar una guerra generalitzada?

Totes aquestes qüestions, aquests interrogants, queden sense resposta però són molt possibles. 50 milions de persones treballen a tot el món per a satisfer la demanda de béns i serveis militars; 50.000 milions de dolars es destinen a la indústria de guerra i als preparatius militars. I nosaltres, a l'Estat Espanyol, per celebrar-ho entrem a l'OTAN, perquè poguem rebre la patacada amb tots els ets i uts.

Aleshores, davant de tot això, ens preguntem què podem fer i davant dels qui diuen que tot està dat i beneït, que ja no hi ha res a fer, que les grans potències faran el que voldran; hem de recordar que els joves alemanys amb el seu moviment per la pau, les seves manifestacions, aconseguen aturar la instal·lació d'armes americanes a Alemanya i això també passava a altres països. Doncs, per què no podem treballar per la pau i el desarmament des d'aquí? En les nostres mans es troba la solució.

Miquel i Francesc

L'E1